

Arrest

nr. 248 805 van 9 februari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 8 september 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 18 februari 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf, gesteund op artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag leidt tot de beslissing van 8 september 2020 die met toepassing van artikel 9*bis* Vreemdelingenwet deze aanvraag onontvankelijk verklaart. De verzoekende partij heeft beroep aangetekend tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), zaak gekend onder het rolnummer RvV X

Diezelfde dag, met kennisgeving op 15 september 2020, neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13.

Dit is de bestreden beslissing met de volgende redengeving:

“(…)

De heer

Naam, voornaam: M., L.

Geboortedatum: 30.10.1995

Geboorteplaats: T. K.

nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen: Uit het paspoort van betrokkene blijkt dat hij op 28.11.2019 het Schengengrondgebied heeft betreden. Het toegestane verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen is heden ruimschoots overschreden.

(…)”

Op 4 oktober 2020 vertrekt de verzoekende partij vrijwillig uit het Rijk, wat door beide partijen ter terechtzitting wordt bevestigd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt de volgende exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op in haar nota met opmerkingen:

“(…)”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker vrijwillig terug naar Albanië vertrokken is.

RvV 252.801

Artikel 39/56, lid 1 Vreemdelingenwet bepaalt dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (R.v.Stnr. 69.601, 14.11.1997, TB.P. 1998, 614; R.v.St. nr 46.528, 16 03.1994, R A C E. 1994, z.p).

Verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van de bestreden maatregel aangezien vrijwillig vertrok naar Albanië.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen, een verblijfsmachtiging in België aan te vragen. Nu verzoeker zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevindt, is het toestaan van een uitzondering om de verblijfsmachtiging in België aan te vragen niet meer aan de orde. Een eventuele vernietiging kan verzoeker dan ook geen voordeel meer opleveren (R.v.St. nr. 109.731 van 13 augustus 2002; R.v.V. nr. 18.973 van 21 november 2008).

Zodoende kan een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen verzoekende partij geen voordeel opleveren.

Uit het feit dat verzoeker zich op dit moment in Albanië bevindt, volgt automatisch dat er per definitie geen buitengewone omstandigheden zijn op grond waarvan hij niet naar een ambassade kan om er zijn regularisatieaanvraag in te dienen (cfr. R.v.St. nr. 180 989 van 13 maart 2008).

Gelet op het bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep tot nietigverklaring gericht tegen de bestreden beslissing niet ontvankelijk is, bij gebrek aan belang.

RvV 252.799

Het beroep tegen het bestreden bevel is zonder voorwerp geworden, nu betrokkene vrijwillig uitvoering gegeven heeft aan dit bevel en deze beslissing bijgevolg uit het rechtsverkeer verdwenen is.

Het beroep zal dan ook om die reden verworpen moeten worden.”

2.2. Ter terechtzitting wordt de verzoekende partij gevraagd haar actueel belang aan te tonen.

2.3. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid, wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St. Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118*).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen.

Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging van de bestreden beslissing haar een concreet voordeel oplevert (*RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck*).

2.4. De advocaat van de verzoeker stelt ter terechtzitting dat het beroep zonder voorwerp is komen te staan en dat zij inderdaad geen actueel belang meer heeft.

2.5. De redenering van de verwerende partij kan aldus gevolgd worden. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft volledige uitvoering gekregen en is uit het rechtsverkeer verdwenen. Immers betekent het feit dat de verzoekende partij het grondgebied heeft verlaten, dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en aldus uit het rechtsverkeer is verdwenen, zodat dient vastgesteld te worden dat het beroep zonder voorwerp is geworden en om deze redenen onontvankelijk is.

2.6. Het beroep tot nietigverklaring, gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN